

Mẫu 5 - Kể lại truyền thuyết bánh chưng, bánh giầy

Ta là Lang Liêu - người con trai thứ 18 của vua Hùng. Mẹ của ta đã mất từ khi ta còn rất nhỏ. Ta lớn lên trong sự ghẻ lạnh của vua cha. So với các anh em khác, ta phải chịu nhiều thiệt thòi. Thế nhưng, ta vẫn trưởng thành vô cùng khỏe mạnh và làm nhiều việc tốt, có ý nghĩa. Quanh năm ta chăm lo việc đồng áng, trồng lúa, trồng khoai. Sống vui vẻ bằng sức lao động của mình.

Vua cha ta là một vị vua tài, dưới thời của ngài giặc ngoại lai đã bị dẹp yên. Điều mà ông luôn đắn đo nhất, chính là phải làm sao cho dân chúng được ấm no. Đến nay, vua cha tuổi đã già, nên ông muốn truyền ngôi cho con. Thế nhưng ông có đến 20 người con trai nên ông băn khoăn rất nhiều. Một hôm, ông cho gọi ta và cả 19 người anh em khác đến, rồi tuyên bố rằng: nhân lễ Tiên vương năm nay, ai làm vừa ý của vua Hùng thì sẽ được truyền ngôi báu.

Khi nghe vua cha tuyên bố, ta vừa mừng vừa lo. Mừng vì ta cũng có cơ hội được nối ngôi cha như các anh em khác. Lo là vì trong nhà ta chỉ có những thứ tầm thường như lúa, khoai, trong khi các anh em ta thì có biết bao sơn hào hải vị quý hiếm. Nỗi lo ấy khiến ta nhiều đêm trằn trọc không ngủ được. Một hôm, trong lúc ngủ chập chờn, ta nằm mơ thấy thần đến tìm. Thần đã dạy ta những điều rất quý:

- Trong trời đất, không gì quý bằng hạt gạo. Chỉ có gạo mới nuôi sống con người và ăn không bao giờ chán. Các thứ khác tuy ngon, nhưng hiếm, mà người không làm ra được. Còn lúa gạo thì mình trồng lấy, trồng nhiều được nhiều. Hãy lấy gạo làm bánh mà lễ Tiên Vương.

Nhờ lời dạy của Thần mà ta nhận ra được giá trị của những hạt gạo mà lâu nay vẫn xem là tầm thường. Ngày hôm sau, ta ngay lập tức chuẩn bị bánh để dâng lễ Tiên vương. Ta chọn thứ gạo nếp thơm lừng, trắng tinh, hạt nào hạt nẩy tròn mẩy, đem vo thật sạch, lấy đậu xanh, thịt lợn làm nhân, dùng lá dong trong vườn gói thành

hình vuông, nấu một ngày một đêm thật nhừ. Sau đó, ta đã đem gạo nếp đồ lên, giã nhuyễn rồi nặn hình tròn để đổi kiểu, đổi vị.

Đến ngày lễ Tiên Vương, giữa một rừng sơn hào hải vị, món bánh của ta đã khiến vua cha vừa ý nhất. Khi vua cha gọi ta lên để hỏi về món bánh, ta đã đem những lời thần dạy nói lại với người. Thế là sau một hồi ngẫm nghĩ, vua cha đã chọn bánh của ta để dâng lên tế Trời, Đất và Tiên Vương. Lễ xong, bánh được đem ra mời quần thần, ai cũng tấm tắc khen ngon. Sau đó, vua cha đặt tên cho hai món bánh đó là bánh chưng và bánh giầy. Rồi tuyên bố truyền ngôi cho ta.

Từ đó về sau, bánh chưng và bánh giầy trở thành món bánh đặc trưng của ngày Tết nước ta.